

Biskup Schneider: „Musíme zastaviť prijímanie na ruku!“

Anna Kulanová

25. januára 2023 ✝ Cirkev Spoločnosť

V sobotu 7. januára sa členovia Nadácie Slovakia Christiana zúčastnili v Krakove prezentácie knihy biskupa Athanasia Schneidera s názvom **Katolícka omša. Ako prinavrátiť Bohu centrálne miesto v liturgii**.

Biskup Schneider začal citátom kardinála Razingera z roku 2004: „*Liturgia je pre Boha a nie pre nás*“, ktorý doplnil aj citátom kardinála Saraha: „*Obeta sv. omše je Božie dielo, nie naše*“.

Biskup Athanasius Schneider

zdroj: archív Christianitas.sk / T2.sk

Biskup Schneider ďalej vysvetľoval:

– Svätá liturgia je v prvom rade dokonalou oslavou Najsvätejšej Trojice, Kristus, Syn Boží je v nej prítomný tak, ako bol v obete na kríži. Napriek situácii liturgických ruín, v ktorej sa Cirkev nachádza niekoľko dekád, musíme chrániť tento poklad tradičnej liturgie, propagovať ju a vrátiť Boha späť do centra liturgie. To, ako je teraz slávená sv. omša vo väčšine kostolov v rímskom ríte po svete, nie je tak, ako to zamýšľali otcovia II. vatikánskeho koncilu.

Celebrant je sústavne obrátený smerom k ľudu, tradičné ofertórium bolo nahradené a adaptované viac na protestantské chápanie hostiny. Teraz bývajú slúžené omše, na ktorých sa používa iba ľudový jazyk – po celú dobu omše; kde sa prijíma sv. prijímanie po stojačky a na ruku; omše, kde laici rozdávať sv. prijímanie; muži a ženy v civilných odevoch slúžia ako lektori a dievčatá a ženy ako akolytky.

Antropologizmus je primárna choroba našej doby

– Mimoriadnu formu by som nazval stálou formou, je bezpochyby bohatšia, jasnejšie vyjadruje podstatu svätej omše, obetu na kríži a svätosť nebeskej liturgie (vyjadruje viac večný zmysel liturgického ducha Cirkvi). V novej omši nie je ústredné miesto Boha jasne viditeľné – je zastreté cez liturgické prvky, ktoré sú nejasné a antropocentrické. Liturgia nepatrí nám, ale Bohu. Pozýva nás zúčastňovať sa na niečom, čo je

Jeho. Omša nie je naša, aj keď množstvo klerikov si myslí, že si ju môžu prispôbovať na želanie. Tento postoj je odrazom modernej doby a následkom najväčšej choroby našej doby, ktorou je antropocentrizmus. Sme presvedčení, že to my uskutočňujeme sv. omšu – nie je to však pravda. Skutočný animátor sv. omše je Kristus, on je hlavný celebrant.

Ďalšou chorobou je novopelagianizmus, keď si myslíme, že naša spása závisí na našej činnosti aj počas sv. omše. Naša účasť na omši neznamena, že musíme niečo vymyslieť.

Najhlbšia liturgická účasť spočíva v odovzdaní sa so všetkými krížmi ako obeta spolu s Kristom, v prijatí našich prekážok a krížov v láskavom spojení s Kristom, a to má byť náš skutočný aktivizmus. To od nás Boh očakáva a kulminuje to v hodnom prijatí Ježiša Krista v Eucharistii.

Musíme prinavrátiť Bohu centrálné miesto v liturgii

– Celá Cirkev s celebrantom sa musí otočiť k Pánovi, orientácia na svätostánok sa spája s témou, o ktorej sme už hovorili, s nadprirodzenom, aby sa človek nesústredil na seba, čo sa odzrkadľuje v celebrantovi stále otočenom k ľuďom, čo bolo predstavené nie koncilom, ale po koncile. To odráža hlavnú chorobu Cirkvi, primárnu chorobu antropocentrizmu. V žalmoch proroka Zachariáša sa dočítame: „*Otoč sa ku mne a ja sa otočím k tebe*,“ a ďalej: „a tvoji ľudia sa budú tešiť v tebe.“ A tak obsiahneme život. Aký? Nie pozemský, ten už máme. Nadprirodzený, večný. Potom budeme mať skutočnú radosť. Boh sa otáča k nám a my sa musíme znova obrátiť k nemu, aby sme obsiahli život. Toto musí byť vyjadrené viditeľným spôsobom počas liturgie.

Kniha biskupa Athanasia Schneidera: *Katolícka omša. Ako prinavrátiť Bohu centrálné miesto v liturgii*.

zdroj: archív Christianitas.sk / T2.sk

Nemôžeme povedať, že viditeľné aspekty nie sú nedôležité. To protirečí celej symbolike. Sme ľudia a vnímame spirituálnu realitu aj telesne. Preto nestačí povedať: „*Verím v Ježiša v mojej duši, a preto si prijímam Ježiša stojac a prstami*.“ Po čase sa bude tento môj postoj odzrkadľovať v mojom vnútornom postoji. Preto povedať, že na postoji nezáleží, že môžeme byť v kruhu a Pán v strede, vyúsťuje do horizontalizmu namiesto povznesenia sa k transendentnosti. Najdôležitejší cieľ omše svätej je adorovať Pána, nie spoločenstvo ľudí. Potrebujeme prinavrátiť Bohu centrálné miesto v liturgii. To, ako je celebrowaná omša dnes, to je antropocentrizmus, zhromaždenie okolo stola, prinajmenšom vizuálne.

Najväčšia rana spôsobená Cirkvi dnes

– A tá najväčšia rana spôsobená Cirkvi dnes je prijímanie na ruku. Ponížili sme Boha do takej miery, že ho berieme ako koláč do ruky. A čo viac, evidentne sú strácané malé čiastočky, ktoré prilnú k rukám a to nikto nemôže poprieť. V tejto forme to nemôže viac pokračovať. Musíme sa zobudiť, zastaviť prijímanie na ruku!

Tradičnú omšu charakterizuje tajomstvo, ticho, úcta... Nielenže to nemôže byť škodlivé, ale práve naopak, je to prospešné. Pomôžme si slovami Benedikta XVI: *„To, čo bolo sväté pre našich predchodcov, pre svätých, tradičná omša, to musí byť sväté aj pre nás, to nemôže nijako škodiť, naopak, zvyšuje to svätosť Cirkvi, povznáša ju.“*

Knihu *Katolícka omša*, už s vedomím biskupa, pripravujeme pre vydanie v slovenskom jazyku – veríme, že ju už čoskoro prinesieme čitateľom.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/biskup-schneider-musime-zastavit-prijimanie-na-ruku/>